

at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse, endvidere naar vedkommende frifindes paa Grund af en Tilregnelighed udelukkende mangelfuld Sjelstilstand, eller naar han forhen er straffet med Fængsel i 8 Maaneder — eller efter den ældre Straffelovgivning med Strafarbejde — for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, og der ikke siden hans Løsladelse er hengaaet 3 Aar. Dog skal Adgangen til Erstatning ikke være udelukket i sidstnævnte Tilfælde, saafremt Justitsministeren under Hensyn til særlig foreliggende Omstændigheder meddeler Tilladelse til Sagsanlæg.

Endvidere tilkommer saadan Erstatning den, som har været anholdt uden tilstrækkelig Grund og uden ved sit eget Forhold at have forskyldt det, samt den, som har udstaaet Straf, der bortfalder enten som Følge af Anke eller Genoptagelse.

§ 1018 c.

Naar der i øvrigt under en offentlig Forfølgning, som ikke føres igennem til Dom, eller som slutter med Frifindelse, er truffet Foranstaltninger i Medfør af § 137, 1ste Stykke, Kapitlerne 67—69, § 777, 3die Stykke, § 785 eller Kapitel 73, kan Retten efter Omstændighederne tilkende Sigtede Erstatning for Formueskade, som er tilføjet ham ved Foranstaltningen. Regelen i § 1018 b, 2det Stykke, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 1018 d.

I de i §§ 1018 a—1018 c nævnte Tilfælde kan Sigtede, i Stedet for at kræve Erstatning, begære Politimesterens Erklæring om, at det har vist sig, at den paagældende Foranstaltning har manglet Grundlag og ikke har været forskyldt ved Sigtedes eget Forhold. Skønner Politimesteren, at saadan Erklæring kan udstødes, udfærdiges den snarest muligt. Hvis Retten under Sagen i Medfør af § 137, 1ste Stykke, Kapitlerne 67—69 og 71—73 har taget Beslutning om nogen Foranstaltning mod Sigtede, skal Rettens Samtykke dog forud indhentes. Politimesterens Afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ Myndighed eller for Domstolene.

Ogsaa i andre Tilfælde kan den, mod hvem en strafferetlig Forfølgning har været indledet, begære Politimesterens Erklæring om, at det har vist sig, at Forfølgningen har manglet Grundlag og ikke har været forskyldt ved Sigtedes eget Forhold. Politimesterens Afgørelse kan ikke indbringes for Domstolene.

§ 1018 e.

De i §§ 1018 a—1018 c nævnte Krav paa Erstatning for Formueskade tilkommer efter den paagældendes Død hans Ægtefælle og Livsarvinger.

§ 1018 f.

Erstatning i Henhold til §§ 1018 a—1018 c udredes af Statskassen, men denne har Regres til den paagældende Tjenestemand, for saa vidt han har gjort sig skyldig i Misbrug af Embedsmyndighed, Skødesløshed eller andet uforsvarligt Forhold.

Naar en Straffesag genoptages, og Forfølgningen fører til Domfældelse af en Sigtet, der har oppebaaret Erstatning i Anledning af en tidligere i samme Sag stedfunden Forfølgning, bliver det, dersom Grundlaget for Erstatningen herefter er bortfaldet, i Dommen at bestemme, at Erstatningen skal tilbagebetales til Statskassen.

§ 1018 g.

Den, der vil rejse Krav om Erstatning ifølge §§ 1018 a—1018 c, skal, saafremt Sagen forfølges til Dom, fremsætte det i Retten inden Sagens Optagelse, og Kravet bliver da at paakende under Sagen. Dog kan Retten i Embeds Medfør eller efter Begæring af en af Parterne beslutte, at Spørgsmaalet om Ret til Erstatning eller om